

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : Beroep
 Leden van de kamer :
 (kamervoorzitter) : mr. M. Fierstra
 (lid) : mr. S.B. de Pauw Gerlings
 (lid) : mr. E.J.M. Lombaers
 juridisch secretaris : mr. M. Kaemingk

Zaaknummer : B 2021003/2021-33-01

In de zaak van:

1. Betrokkene in hoger beroep

Naam : [beklaagde]
 Adres : [adres beklagde]
 PC/Gemeente :
 Gemachtigde : mr. F.M. de Weger

2. Aangever in eerste aanleg

Naam sportbond : Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie
 Vertegenwoordigd door : mr. J.B. Develing (aanklager bij het ISR)
 Gevestigd te : Beekbergen

3. Het procesverloop

- op 11 december 2020 heeft de aanklager namens de Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie (hierna: KNGU) aangifte gedaan tegen [beklaagde] van overtreding van het Algemeen Tuchtreglement 2020 (hierna: het tuchtreglement);
- de tuchtcommissie van het ISR heeft in eerste aanleg op 9 april 2021 uitspraak gedaan. De tuchtcommissie heeft in haar uitspraak:
 - o [beklaagde] vrijgesproken van de in de aangifte genoemde overtredingen, en
 - o de KNGU veroordeeld in de kosten.
- de uitspraak is op 21 april 2020 verzonden aan partijen;
- de aanklager heeft bij beroepschrift (met bijlagen 1 tot en met 4) van 20 mei 2021 beroep aangetekend tegen de beslissing van de tuchtcommissie;
- [beklaagde] heeft op 9 juni 2021 zijn verweerschrift (met bijlagen 1 tot en met 35) ingediend;
- bij e-mail van 29 juli 2021 heeft [beklaagde] bijlagen 36 en 37 toegezonden;
- op 20 augustus 2021 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Daarbij waren aanwezig: mr. J.B. Develing (aanklager van het ISR), mr. P.J. Helgering (coördinator integriteitskwesities bij het ISR), G. Rutten (namens de KNGU), [meldster 2], [moeder van meldster 2], [beklaagde], bijgestaan door mr. F.M. de Weger, mr. A.L. Al, [echtgenote beklagde], [vertrouwenspersoon], [getuige 1], [getuige 2], [getuige 3], [getuige 4], [getuige 5].

4. De procedure in eerste aanleg

- 4.1. Verschillende oud-turnsters en voormalig pupillen van [beklaagde] – [melder 1], [melder 2], [melder 3], [melder 4] en [melder 5] (hierna: meldsters) – hebben bij de KNGU een melding gedaan van ongewenst, althans grensoverschrijdend gedrag van [beklaagde] in de periode voor 2012 (2010-2011). Naar aanleiding

van deze meldingen heeft de KNGU in de periode augustus-september 2020 een melding gedaan bij het ISR. Vervolgens heeft de onderzoekscommissie van het ISR een onderzoek ingesteld naar [beklaagde]. In haar onderzoek heeft de onderzoekscommissie voornoemde oud-turnsters en andere betrokkenen gesproken.

4.2. Na afronding van het onderzoek heeft de aanklager aangifte gedaan tegen [beklaagde]. In de aangifte wordt [beklaagde] verweten dat hij de volgende artikelen van het tuchtreglement heeft overtreden:

- *artikel 4 lid 2 onder c, te weten: iemand bespotten vanwege uiterlijk of gedrag;*
- *artikel 4 lid 2 onder g, te weten: psychische of emotionele mishandeling. Waarbij het bijvoorbeeld, doch niet uitsluitend kan gaan om het zeer stelselmatig negeren.*

4.3. [beklaagde] heeft hiertegen formele en materiële verweren gevoerd. [beklaagde] heeft – samengevat – aangevoerd dat de aanklager niet-ontvankelijk is omdat de gedragingen waarvan hij wordt beschuldigd, op grond van de op de KNGU van toepassing zijnde Code of Discipline van de Fédération Internationale de Gymnastique (hierna: FIG-code), zijn verjaard. Verder benadeelt het tuchtreglement [beklaagde] onevenredig, omdat daarin geen verjaringstermijn is opgenomen en de KNGU de inwerkingtreding van het tuchtreglement niet aan haar leden heeft gecommuniceerd. [beklaagde] heeft de overtredingen waarvan aangifte is gedaan, betwist en heeft hij aangevoerd dat voor die gedragingen geen (schriftelijk) bewijs is geleverd.

4.4. De tuchtcommissie heeft ten aanzien van de formele verweren geoordeeld dat het tuchtreglement van toepassing is, de [beklaagde] verweten gedragingen niet zijn verjaard en [beklaagde] niet wordt benadeeld door (toepassing van) het tuchtreglement.

Ten aanzien van de gestelde overtreding heeft de tuchtcommissie geoordeeld dat er onvoldoende bewijs is dat [beklaagde] zich schuldig heeft gemaakt aan de gedragingen waarvan aangifte is gedaan. De tuchtcommissie heeft [beklaagde] daarom vrijgesproken.

5. De gronden van beroep

Standpunt van de aanklager

5.1. De aanklager is in beroep gegaan tegen de uitspraak van de tuchtcommissie. In zijn beroepschrift van 20 mei 2021 heeft de aanklager de hierna genoemde grieven aangevoerd.

Onjuiste interpretatie van het tuchtreglement

5.1.1. De tuchtcommissie heeft bij haar beoordeling niet het juiste toetsingscriterium toegepast. Ten onrechte is de tuchtcommissie niet uitgegaan van artikel 3 lid 5 en 8 tuchtreglement. Uit artikel 3 lid 5 tuchtreglement volgt dat het bewijs van een overtreding – dat niet kan bestaan uit één stuk, één verklaring of alleen beeldmateriaal – is geleverd *indien de commissie op grond van feiten en omstandigheden de overtuiging heeft dat de betrokkene de overtreding heeft begaan*. Het bewijs is op grond van artikel 3 lid 8 tuchtreglement geleverd *wanneer de aanklager of kamer algemeen tuchtrecht op grond van de vastgestelde feiten en omstandigheden van mening is dat de feiten die ten grondslag liggen aan de overtreding van het reglement, ertoe leiden dat voldoende aannemelijk is dat de beklagde de overtreding heeft begaan*. Het onderzoeksdossier bevat voldoende bewijs dat de overtuiging bestaat of dat voldoende aannemelijk is dat [beklaagde] de hem ten laste gelegde overtredingen heeft begaan.

5.1.2. De tuchtcommissie heeft artikel 4 lid 2 tuchtreglement te eng geïnterpreteerd. De tuchtcommissie heeft de gedragingen van [beklaagde] ten onrechte alleen getoetst aan de in artikel 4 lid 2 sub c en g tuchtreglement beschreven gedragingen, terwijl sub a tot en met i van artikel 4 lid 2 slechts voorbeelden van ongewenst gedrag beschrijven en niet uitputtend zijn bedoeld. In haar oordeel had de tuchtcommissie ook de aanhef van artikel 4 lid 2 tuchtreglement moeten betrekken. Daaruit volgt dat *ongewenst gedrag elke vorm van*

ongewenst verbaal, non-verbaal of fysiek gedrag met een connotatie (duiding) betreft dat als doel of gevolg heeft dat de waardigheid van de persoon wordt aangetast, in het bijzonder wanneer een gewelddadige, manipulatieve, bedreigende, vijandige, beledigende, vernederende, of kwetsende situatie wordt gecreëerd.

Onjuiste beoordeling en weging van het bewijs

- 5.1.3. De tuchtcommissie heeft het bewijs niet op de juiste wijze beoordeeld en gewogen. Ten onrechte heeft de tuchtcommissie de verschillende meldingen individueel bewijsrechtelijk beoordeeld en onderzocht of er per melding steunbewijs voorhanden is. Gelet op de inhoud van artikel 3 lid 5 en lid 8 tuchtreglement is deze wijze van beoordelen onjuist, althans te beperkt. De tuchtcommissie had de verklaringen van de meldsters niet alleen individueel, maar ook in onderling verband en in onderlinge samenhang moeten beoordelen. De tuchtcommissie had dan tot geen andere conclusie kunnen komen dan dat de overtuiging bestaat dat [beklaagde] de hem verweten gedragingen heeft begaan, althans dat dit aannemelijk is geworden. Uit verschillende verklaringen volgt immers – onder meer – het algemene beeld dat meldsters zich door ongewenst gedrag van [beklaagde] niet veilig hebben gevoeld en hun waardigheid daardoor is aangetast. Zo verklaren verschillende meldsters ([melder 4] en [melder 2]) dat [beklaagde] hen heeft uitgescholden. Verder wordt door meerdere meldsters (met name [melder 2], [melder 5], [melder 3]) verklaard dat [beklaagde] hen (bijvoorbeeld op momenten dat zij geblesseerd waren of omdat zij niet uit de eigen opleiding afkomstig waren) heeft genegeerd.

Conclusie aanklager

- 5.2. Het onderzoeksdossier bevat gespreksverslagen van de meldsters. Uit deze gespreksverslagen volgt het beeld dat de meldsters zich als gevolg van gedragingen van [beklaagde] niet veilig hebben gevoeld. Deze gedragingen zijn ongewenst en hebben de waardigheid van de meldsters aangetast, zodat [beklaagde] artikel 4 lid 2 tuchtreglement heeft overtreden. [beklaagde] dient daarvoor te worden gestraft met een *voorwaardelijke schorsing voor de duur van 12 maanden, met een proeftijd van 2 jaar*.

Het verweer van [beklaagde]

- 5.3. [beklaagde] heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de aanklager. Hij heeft de navolgende verweren (opnieuw) naar voren gebracht.

Formeel: verjaring en strijd met goede en eerlijke procesorde

- 5.3.1. De tuchtcommissie heeft de aanklager ten onrechte ontvankelijk verklaard. De KNGU is lid van de Fédération Internationale de Gymnastique (hierna: FIG). Op de leden van de FIG, dus ook op de KNGU, is de FIG-code van toepassing. Uit artikel 5 van deze code volgt dat geen disciplinaire sanctie kan worden opgelegd voor inbreuken indien die langer dan 5 jaar geleden (gerekend vanaf het moment van de inbreuk) hebben plaatsgevonden. De overtredingen die [beklaagde] in deze procedure worden verweten hebben plaatsgevonden voor 2012 en zijn daarom verjaard. De gestelde overtredingen zouden immers langer dan vijf jaar geleden – ook gerekend vanaf de datum van aangifte (11 december 2020) – hebben plaatsgevonden.
- 5.3.2. Verder heeft [beklaagde] herhaald dat het ontbreken van een verjaringstermijn in het tuchtreglement hem onevenredig benadeelt. Dat geldt te meer omdat in artikel 9 lid 9 van het tuchtreglement 2015 – dat met ingang van 1 augustus 2020 is vervangen door het tuchtreglement – *wel* een verjaringstermijn was opgenomen. Die verjaringstermijn betrof een periode van zes maanden (voor de datum van ontvangst van de aangifte). Aangezien het onderzoek naar [beklaagde] in de zomer van 2020 is gestart, is [beklaagde] met een beroep op artikel 27 tuchtreglement van mening dat hem een beroep op artikel 9 lid 9 uit het Algemeen Tuchtreglement 2015 toekomt. Dat leidt ertoe dat de tuchtcommissie de aangifte van de aanklager niet in behandeling had mogen nemen, omdat de overtredingen buiten de genoemde termijn van zes maanden zouden zijn begaan en niet is gebleken dat de aangifte niet eerder had kunnen worden gedaan.

5.3.3. [beklaagde] heeft verder aangevoerd dat de KNGU haar leden niet op de juiste wijze in kennis heeft gesteld van het inwerkingtreden van het tuchtreglement. Op grond van artikel 21 lid 2 onder c van de statuten van de KNGU doet het Bondsbestuur via een publicatie aan haar leden mededeling van de wijzigingen en van de datum waarop de wijzigingen ingaan. De KNGU heeft nagelaten haar leden hierover te informeren, zodat het tuchtreglement 2015 op deze zaak van toepassing is.

Materieel: geen overtreding van het tuchtreglement

5.3.4. [beklaagde] betwist dat hij het tuchtreglement heeft overtreden. Onder zijn leiding is geen sprake geweest van een angstcultuur en ook betwist [beklaagde] dat hij (blessures van) turnsters opzettelijk heeft genegeerd of dat hij (bewust) ongewenste opmerkingen zou hebben gemaakt. [beklaagde] voert ter onderbouwing (onder meer) aan dat hij zich juist heeft ingespannen voor een cultuuromslag in de turnwereld en een gematigde trainingsaanpak. Ook werd onder zijn hoede een 'meer-ogen-beleid' ingevoerd, werd in koppels gewerkt en was de tribune in de turnhal altijd toegankelijk voor publiek. Iedereen kon daardoor meekijken. Verder heeft [beklaagde] aangevoerd dat noch turnsters, noch ouders, noch collega's hem hebben aangesproken op ongewenst gedrag, terwijl zij daar wel de gelegenheid voor hadden. Kortom, van ongewenst gedrag, en meer in het bijzonder van opzet daarop, stelselmatigheid of enige kwade intentie is nooit sprake geweest. De verklaringen van de meldsters kunnen, zowel afzonderlijk als in samenhang, niet leiden tot bewijs dat [beklaagde] artikel 4 lid 2 tuchtreglement heeft overtreden. Uit de verklaringen volgt namelijk niet dat [beklaagde] zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen die de waardigheid van de turnsters hebben aangetast.

Publicatie

5.3.5. [beklaagde] verzoekt de commissie van beroep, met een beroep op artikel 23 lid 15 van het tuchtreglement, om de uitspraak niet te publiceren en op de manier zijn privacy(belang) te respecteren.

6. De beoordeling door de Commissie van Beroep

6.1. Formele verweren

FIG-code

6.1.1. [beklaagde] heeft, met een beroep op artikel 5 van de FIG-code, het verweer gevoerd dat de hem verweten gedragingen zijn verjaard. Dit verweer van [beklaagde] slaagt niet, omdat niet gebleken is dat de FIG-code van toepassing is op deze tuchtprocedure. De FIG-code is het reglement dat is bedoeld voor procedures die bij het FIG dienen te worden gevoerd. Niet gebleken is dat de overtredingen waarvan aangifte is gedaan, niet in onderhavige tuchtprocedure, maar in een procedure bij het FIG dienen te worden behandeld. Op grond van de statuten van de KNGU dient onderhavige kwestie te worden behandeld door de tuchtcommissie en de commissie van beroep van het ISR. Een lid van de KNGU is namelijk op grond van artikel 24 lid 4 sub a van de statuten van de KNGU gebonden/onderworpen aan de tuchtrechtspraak van de KNGU. De KNGU heeft deze tuchtrechtspraak bij overeenkomst overgedragen aan het ISR. Uit artikel 24 lid 4 sub c jo. sub b van de statuten volgt dat op de tuchtrechtspraak van de KNGU het Algemeen Tuchtreglement van toepassing is. Verder volgt uit sub f van artikel 24 lid 4 van de statuten dat de tuchtrechtspraak in de KNGU met uitsluiting van andere organen door de tuchtcommissie en commissie van beroep van het ISR geschiedt, tenzij de KNGU en het ISR anders zijn overeengekomen. Niet is gebleken dat de KNGU en het ISR ten aanzien van onderhavige zaak anders zijn overeengekomen. Het beroep van [beklaagde] op artikel 5 van de FIG-code slaagt daarom niet.

Tuchtrecht

- 6.1.2. Met een beroep op artikel 27 tuchtrecht heeft [beklaagde] zich op het standpunt gesteld dat artikel 9 lid 9 van het Algemeen Tuchtrecht 2015 toegepast moet worden en vervolgens moet worden vastgesteld dat de hem verweten gedragingen zijn verjaard. Dit verweer slaagt niet.
- 6.1.3. Ter zitting is door de aanklager, op vragen van de commissie van beroep, onweersproken gesteld dat de meldingen van grensoverschrijdend gedrag door [beklaagde], in de periode augustus-september 2020 door het ISR zijn ontvangen. Deze meldingen zijn onderzocht en hebben uiteindelijk geleid tot de aangifte. Die aangifte dateert van 11 december 2020.
- 6.1.4. Het tuchtrecht is in werking getreden op 30 juli 2020. In artikel 12 lid 9 tuchtrecht is bepaald dat een aangifte rechtsgeldig is wanneer degene tegen wie de aangifte zich richt, ten tijde van de overtreding lid was van de sportbond. Het staat vast dat [beklaagde] ten tijde van de hem verweten gedragingen lid was van de KNGU. De aangifte is gedaan op het moment dat het tuchtrecht van kracht was zodat dit tuchtrecht, dat geen bepalingen bevat op grond waarvan van het beginsel van onmiddellijke werking zou moeten worden afgeweken, daarop van toepassing is.
- 6.1.5. De vraag die resteert is of [beklaagde] zich succesvol kan beroepen op de derde volzin van artikel 27 lid 5 tuchtrecht *“Dit is anders indien deze bepalingen kennelijk onevenredig uitwerking heeft op de rechten en plichten van de gedaagde.”*. [beklaagde] voert aan dat het ontbreken van een verjaringstermijn in het reglement ertoe leidt dat hij geen bescherming geniet en het ontbreken van een verjaringstermijn juridisch onhoudbaar is. Daarnaast heeft [beklaagde] aangevoerd dat het uiterst wrang is dat de meldingen dateren van voor inwerkingtreding van het reglement, terwijl de aangifte nadien is gedaan. [beklaagde] is van mening dat hij hierdoor onevenredig wordt benadeeld. Immers, indien het oude reglement van toepassing zou zijn, zijn de [beklaagde] verweten gedragingen verjaard.
- 6.1.6. De aanklager heeft betoogd dat door het niet opnemen van een verjaringstermijn in het tuchtrecht, er na het verstrijken van langere tijd alsnog melding en vervolgens aangifte kan worden gedaan. De veiligheid van de sport – in algemene zin een hoofddoel van het tuchtrecht – wordt hierdoor gewaarborgd.
- 6.1.7. De commissie van beroep is van oordeel dat [beklaagde] zich niet succesvol kan beroepen op artikel 27 lid 5 tuchtrecht. Niet is komen vast te staan dat de bepalingen van het tuchtrecht, of zoals is betoogd het ontbreken daarvan, een onevenredige uitwerking hebben op de rechten en plichten van [beklaagde]. De enkele omstandigheid dat de gedragingen zouden zijn verjaard indien het Algemeen Tuchtrecht 2015 van toepassing zou zijn gebleven, brengt niet mee dat het ontbreken van een verjaringstermijn in het tuchtrecht voor [beklaagde] onevenredig is. Omstandigheden waarmee [beklaagde] zich onderscheidt van anderen op wie het tuchtrecht van toepassing is, zijn niet gesteld. De commissie van beroep begrijpt dat die uitkomst met toepassing van het Algemeen Tuchtrecht 2015 voor [beklaagde] wenselijker is – in die situatie zou hem immers geen veroordeling boven het hoofd hangen – maar het ontbreken van deze verjaringstermijn betekent niet dat [beklaagde] in een onevenredig wordt benadeeld. De bepalingen in het reglement bieden [beklaagde] de gelegenheid zich te verweren tegen de aangifte. [beklaagde] heeft ook niet gesteld dat het tijdverloop het onmogelijk of uiterst moeilijk maakt zich te verweren. Wel is de commissie van beroep in het algemeen oordeel dat naarmate meer tijd verstrijkt, het lastiger is en wordt om verwijten te beoordelen en te toetsen. De omstandigheid dat er (veel) tijd is verstreken en de gevolgen hiervan op het bewijsmateriaal, zullen door de aanklager voorafgaand aan een eventuele aangifte en door de tuchtcommissie en commissie van beroep bij de inhoudelijke beoordeling in aanmerking moeten worden genomen.

Inwerking treden van het reglement niet door de KNGU gecommuniceerd

6.1.8. Ook het verweer van [beklaagde] dat de KNGU de inwerkingtreding van het reglement niet of niet op juiste wijze heeft gecommuniceerd, slaagt niet. Weliswaar volgt uit artikel 21 lid 2 onder c van de statuten van de KNGU dat het Bondsbestuur haar leden informeert over het inwerkingtreden van nieuwe reglementen of wijzigingen, niet is gebleken dat een (eventuele) schending van voornoemd artikel ertoe leidt dat het nieuwe reglement of de betreffende wijziging niet in werking treedt. Dat betekent dat het tuchtreglement 2015 niet op deze zaak van toepassing is, ook al heeft het bondsbestuur van de KNGU nagelaten haar leden te informeren over de inwerkingtreding van het tuchtreglement.

Conclusie

6.1.9. Gelet op het voorgaande is de aanklager ontvankelijk in deze procedure.

6.2. De overtreding waarvan aangifte is gedaan.

Artikel 4 lid 2 tuchtreglement

6.2.1. De aanklager heeft in zijn aangifte opgenomen dat [beklaagde] artikel 4 lid 2 onder c (iemand bespotten vanwege uiterlijk of gedrag) en onder g (psychische of emotionele mishandeling) van het tuchtreglement heeft overtreden. De tuchtcommissie heeft beoordeeld of [beklaagde] zich schuldig heeft gemaakt aan de in sub c en g omschreven ongewenste gedragingen en geconcludeerd dat dit niet is komen vast te staan. In zijn beroepschrift heeft de aanklager gesteld dat de tuchtcommissie in haar beoordeling ten onrechte de aanhef van artikel 4 lid 2 tuchtreglement niet heeft betrokken.

De commissie van beroep is van oordeel dat bij de beoordeling of er sprake is van ongewenst gedrag artikel 4 lid 2 aanhef in algemene termen definieert welke gedragingen als ongewenst gedrag moeten worden aangemerkt. De bewoordingen die in de slotzin van artikel 4 lid 2 aanhef tuchtreglement worden gebruikt brengen tot uitdrukking dat de gedragingen die worden omschreven onder de letters a tot en met g van artikel 4 lid 2 tuchtreglement in ieder geval als ongewenst moeten worden aangemerkt maar dat het niet gaat om een uitputtende opsomming. Dat de onder de letters a tot en met g van artikel 4 lid 2 tuchtreglement omschreven gedragingen geen andere betekenis hebben dat deze gedragingen steeds ongewenst zijn in de zin van de aanhef van artikel 4 lid 2 tuchtreglement blijkt ook uit de omstandigheid dat gedragingen vaak onder meerdere specifiek omschreven gedragingen kunnen worden begrepen. Steeds gaat het om de toepassing van de norm vastgelegd in artikel 4 lid 2 aanhef tuchtreglement. De verwijzing van de aanklager naar artikel 4 lid 2 letter c en letter g tuchtreglement is daarom in beginsel geen beperking van de klacht maar veeleer een verduidelijking. Door zich te beperken tot de vraag of de verweten gedragingen kunnen worden gekwalificeerd als gedragingen in de zin van artikel 4 lid 2 letters c en g tuchtreglement zonder te beoordelen of de gedragingen kunnen worden gekwalificeerd als gedragingen in de zin van artikel 4 lid 2 aanhef tuchtreglement heeft de tuchtcommissie hetzij de aanklacht hetzij artikel 4 lid 2 tuchtreglement onjuist geïnterpreteerd. De commissie van beroep zal daarom bij de beoordeling van de gedragingen die [beklaagde] worden verweten, de aanhef van artikel 4 lid 2 tuchtreglement betrekken.

6.3. De beoordeling

6.3.1. De commissie van beroep zal beoordelen of [beklaagde] de hem verweten gedragingen heeft gepleegd.

Toetsingskader

- 6.3.2. Uit artikel 3 lid 5 en lid 8 tuchtreglement volgt (samengevat) dat een overtreding bewezen is indien de commissie op grond van feiten en omstandigheden de overtuiging heeft dat de beklaagde de overtreding heeft begaan of dat de overtreding voldoende aannemelijk is.
- 6.3.3. De commissie van beroep moet dus beoordelen of op basis van het beschikbare bewijs het voldoende aannemelijk is of dat zij de overtuiging heeft dat sprake is geweest van ongewenst gedrag dat als doel of gevolg het aantasten van de waardigheid van een persoon heeft gehad.
- 6.3.4. Naar het oordeel van de commissie van beroep is niet aannemelijk geworden en ook heeft zij de overtuiging niet dat [beklaagde] heeft beoogd met zijn gedrag de waardigheid van de meldsters aan te tasten.

Gelet op de verklaringen van de meldsters en op hetgeen op de mondelinge behandeling is verklaard, is aannemelijk geworden dat er sprake is geweest van gedrag van [beklaagde] dat aantasting van de waardigheid van meldsters tot gevolg heeft gehad. In het bijzonder neemt de commissie van beroep daarbij het volgende in aanmerking.

De bewezenverklaring van de overtredingen

- 6.3.5. In de verklaringen hebben de meldsters hun ervaringen met (onder andere) [beklaagde] beschreven. De gemene deler van deze verklaringen betreft de door meldsters ervaren negatieve ervaring met (onder andere) [beklaagde]. Hoewel de verklaringen zich met name richten op andere coaches, verklaren meldsters dat [beklaagde] tegen hen heeft gescholden, kwetsende opmerkingen heeft gemaakt en hij hen/blessures heeft genegeerd. Zo verklaart [melder 5] bijvoorbeeld dat [beklaagde] tegen haar gezegd heeft dat zij tot de categorie turnsters behoort die stoppen op het hoogtepunt. [melder 4] heeft verklaard dat zij door [beklaagde] 'schizofreen' is genoemd en hij haar heeft uitgescholden. [melder 2] verklaart ook dat [beklaagde] haar heeft uitgescholden. Verder verklaart [melder 2] dat zij niet mocht stoppen met het uitvoeren van oefeningen, terwijl zij duizelig werd. [melder 4] verklaart dat zij oefeningen moesten doen terwijl ze pijn had in haar lies. Ook [melder 3] verklaart dat [beklaagde] haar negeerde terwijl zij geblesseerd was geraakt.
- 6.3.6. De commissie van beroep leidt uit de verklaringen af dat er sprake is geweest van een cultuur waarin opmerkingen zijn gemaakt die meebrachten dat turnster zich buiten de groep geplaatst voelden en zich genegeerd of onbegrepen hebben gevoeld. Dat geldt kennelijk met name ten aanzien van turnsters die, voordat zij in [locatie] onder [beklaagde] zijn gaan trainen, negatieve ervaringen met andere turncoaches hebben opgedaan. Juist ten aanzien van deze turnsters (in de stukken en op de mondelinge behandeling aangeduid als 'turnvluchtelingen') had [beklaagde] erop bedacht moeten zijn dat zij, gelet op hun verleden, extra kwetsbaar zouden zijn en zij opmerkingen die door [beklaagde] wellicht als grapje, plagerig of sarcastisch waren bedoeld, niet op die wijze zouden begrijpen en op hen een uitwerking zouden hebben die wellicht niet door [beklaagde] was beoogd. Uit de op dit punt overeenstemmende verklaringen van de meldsters volgt dat zij de opmerkingen en het handelen van [beklaagde] als kwetsend hebben ervaren zodat hun waardigheid hierdoor is aangetast.
- 6.3.7. [beklaagde] heeft gesteld dat hij nooit de intentie heeft gehad om de waardigheid van meldsters aan te tasten. De commissie van beroep heeft geen reden om [beklaagde] hierin niet te geloven. Uit het procesdossier kan ook niet worden opgemaakt dat [beklaagde] doelbewust heeft gehandeld. Dit laat onverlet dat artikel 4 lid 2 tuchtreglement ook als ongewenst gedrag wordt aangemerkt gedragingen (bijvoorbeeld de harde grap of de sarcastische opmerking) die tot gevolg hebben dat de waardigheid van een persoon wordt aangetast. Goede bedoelingen kunnen verkeerd overkomen en een verkeerd effect sorteren. Gelet op de omstandigheid dat verschillende meldsters hierover hebben geklaagd, is aannemelijk geworden dat als gevolg van bovengenoemd ongewenst gedrag er ten aanzien van verschillende meldsters een kwetsende

situatie is ontstaan en deze meldsters daardoor in hun waardigheid zijn aangetast. Dat er sprake moet zijn van langdurig- en stelselmatigheid van het ongewenste gedrag om tot overtreding van artikel 4 lid 2 te komen, is onjuist. Uit de aanhef van artikel 4 lid 2 volgt dit niet.

6.3.8. Het voorgaande leidt ertoe dat bewezen is dat [beklaagde] artikel 4 lid 2 van het reglement heeft overtreden.

6.4. De strafmaat

6.4.1. Aangezien [beklaagde] artikel 4 lid 2 van het reglement heeft overtreden, dient te worden beoordeeld of aan [beklaagde] een straf dient te worden opgelegd. Dat is niet het geval. [beklaagde] heeft niet doelbewust gehandeld en hem kan maar in zeer beperkte mate een verwijt worden gemaakt. Aan [beklaagde] zal daarom *geen* straf worden opgelegd. De commissie van beroep licht deze beslissing als volgt toe.

De overtredingen hebben plaatsgevonden in de periode 2010-2011. Uit onderzoeken is gebleken dat in die periode binnen de turnsport een cultuur van grensoverschrijdend gedrag¹ heerste en deze cultuur als 'normaal, vanzelfsprekend, althans bij de turnsport behorend' werd beschouwd. Het is genoegzaam gebleken dat binnen de KNGU bekend was dat deze cultuur bestond, maar dat zij daarop niet (doortastend) heeft geacteerd. Uit het procesdossier is gebleken dat [locatie] te boek stond als een plek waar veel 'turnvluchtelingen' naartoe trokken en het plezier in het turnen hervonden. Verder heeft de commissie van beroep oog voor het feit dat [beklaagde] is opgeleid binnen voornoemde cultuur. In dat licht bezien kan de aanpak van [beklaagde] als gematigd worden beschouwd en zijn de overtredingen van [beklaagde] zowel in aantal als in ernst (zeer) beperkt. Daarnaast heeft de commissie van beroep oog voor het feit dat de overtredingen hebben plaatsgevonden in 2010 en 2011 en er in de periode nadien geen meldingen tegen [beklaagde] zijn gedaan. Ook is gebleken dat [beklaagde] (een van de) initiatiefnemer(s) is van de cultuuromslag die zich in de periode vanaf 2012 binnen de turnwereld in Nederland heeft voorgedaan. Tot slot is [beklaagde] transparant en zelfkritisch geweest. Hij heeft zowel in de procedure bij de tuchtcommissie als in hoger beroep zijn excuses aangeboden voor gedragingen die meldsters negatief hebben ervaren.

6.5. Vernietiging van de uitspraak van de tuchtcommissie

De commissie van beroep zal, gelet op het voorgaande, de uitspraak van de tuchtcommissie vernietigen, [beklaagde] veroordelen voor het overtreden van artikel 4 lid 2 van het tuchtreglement, maar hem daarvoor *geen* straf opleggen.

6.6. Publicatie

De commissie van beroep ziet geen aanleiding om af te wijken van artikel 23 lid 15 van het reglement. Publicatie van uitspraken is van groot belang voor de transparantie, de controleerbaarheid, rechtsvorming en de kwaliteit van de tuchtrechtspraak. Doordat de uitspraak wordt geanonimiseerd, wordt tegemoetgekomen aan het privacybelang van [beklaagde].

6.7. De kostenveroordeling

6.7.1. De kostenveroordeling is geregeld in artikel 23 lid 11 van het reglement. De omstandigheid dat aan [beklaagde] geen straf wordt opgelegd, verdraagt zich niet met een kostenveroordeling. Dat geldt te meer gelet op de omstandigheid dat de KNGU, zoals onder 6.4.2. reeds is opgemerkt, bekend was met de cultuur van grensoverschrijdend gedrag en zij daarop niet eerder heeft geacteerd. Had de KNGU dat wel gedaan, dan had onderhavige procedure wellicht voorkomen kunnen worden. De commissie van beroep ziet daarom

¹ Waarbij het bijvoorbeeld kan gaan om seksueel gedrag, roddelen, pesten, discriminatie, buitensluiten, mentaal, verbaal of fysiek geweld, machtsmisbruik

aanleiding om af te wijken van de standaardregeling en de kosten van het beroep ten laste van de KNGU te brengen.

7. **De uitspraak**

De commissie van beroep:

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
- vernietigt de uitspraak van de tuchtcommissie;
- verklaart het beroep van de aanklager gegrond;
- verklaart bewezen dat [beklaagde] artikel 4 lid 2 van het Algemeen Tuchtreglement heeft overtreden;
- legt [beklaagde] daarvoor geen straf op;
- veroordeelt de KNGU in de kosten van de behandeling in zaak, in deze zaak bepaald op € 2400,-

8. **Beroep in geval van een uitspraak van de Commissie van Beroep**

Van de uitspraak van de Commissie van Beroep staat beroep open bij het Court of Arbitration for Sports (CAS) te Lausanne (Zwitserland). Op een beroep bij het CAS zijn de regels en de voorwaarden van het CAS van toepassing. De termijn voor het instellen van beroep bedraagt 21 dagen vanaf het moment dat de uitspraak van de Commissie van Beroep is ontvangen.

Amsterdam, 4 oktober 2021

mr. M. Fierstra
(kamervoorzitter)

mr. M. Kaemingk
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: